

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๐/๒๕๖๐

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๕/๒๕๖๐

วันที่ ๒๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

เรื่อง บริษัท เทเลเมด คอร์ปอเรชั่น จำกัด กับพวก ในฐานะผู้ถือหุ้นของบริษัท เทเลการ์ด คอร์ปอเรชั่น จำกัด (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ ว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ มาตรา ๖๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗ หรือไม่ และคำพิพากษาของศาลล้มละลายกลาง ที่ ถ. ๑๐๕๔๖/๒๕๕๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ วรรคสาม และวรรคสี่ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า บริษัท เทเลเมด คอร์ปอเรชั่น จำกัด นายสามศักดิ์ พิทักษ์มงคลกุล และนางณัฐธนิชา พิทักษ์มงคลกุล ในฐานะผู้ถือหุ้นของบริษัท เทเลการ์ด คอร์ปอเรชั่น จำกัด (ผู้ร้อง) โดยบริษัท เทเลการ์ด คอร์ปอเรชั่น จำกัด เป็นบริษัทที่จัดตั้งขึ้น จากการร่วมลงทุนระหว่างบริษัท เทเลเมด คอร์ปอเรชั่น จำกัด กับการสื่อสารแห่งประเทศไทย ตามโครงการร่วมลงทุนเพื่อให้บริการบัตรโทรศัพท์ระหว่างประเทศชนิดเก็บเงินล่วงหน้าและ

ชนิดหักบัญชี ต่อมาเกิดข้อพิพาทระหว่างการสื่อสารแห่งประเทศไทยกับบริษัท เทเลการ์ด คอร์ปอเรชั่น จำกัด ทำให้การสื่อสารแห่งประเทศไทยบอกเลิกสัญญาดำเนินการให้บริการบัตรโทรศัพท์ระหว่างประเทศ บริษัท เทเลการ์ด คอร์ปอเรชั่น จำกัด จึงได้เสนอข้อพิพาทต่อคณะกรรมการซึ่งคณะอนุญาโตตุลาการวินิจฉัยชี้ขาดว่า การบอกเลิกสัญญาชอบด้วยกฎหมายและข้อสัญญา ให้บริษัท เทเลการ์ด คอร์ปอเรชั่น จำกัด ชำระหนี้และค่าเสียหายให้การสื่อสารแห่งประเทศไทย (ปัจจุบันเปลี่ยนสถานะเป็น บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)) ต่อมาบริษัท เทเลเมค คอร์ปอเรชั่น จำกัด ได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการดังกล่าว ซึ่งศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาว่าคำวินิจฉัยชี้ขาดดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายแล้ว บริษัท เทเลเมค คอร์ปอเรชั่น จำกัด จึงยื่นอุทธรณ์ คดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

ต่อมา บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ได้ยื่นฟ้องบริษัท เทเลการ์ด คอร์ปอเรชั่น จำกัด ต่อศาลล้มละลายกลาง ซึ่งศาลล้มละลายกลางสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ ในระหว่างการพิจารณาคดี นายสามศักดิ์ พิทักษ์มงคลกุล ได้ยื่นคำร้องคัดค้านว่าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยังไม่ควรรายงานศาลขอให้พิพากษาให้บริษัท เทเลการ์ด คอร์ปอเรชั่น จำกัด ล้มละลาย เนื่องจากหนี้ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) นำมาขึ้นขอรับชำระหนี้ นั้น เป็นหนี้ที่ไม่อาจกำหนดจำนวนแน่นอนเพราะยังมีข้อพิพาทที่บริษัท เทเลเมค คอร์ปอเรชั่น จำกัด ฟ้องขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการอยู่ในศาลปกครองสูงสุด ทั้งนี้ได้ยื่นคำร้องขอให้ส่งคำโต้แย้งของกลุ่มความให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ ว่าพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ มาตรา ๖๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ หรือไม่ ซึ่งศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้นัดพิจารณาคำร้องในวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๖ แต่ก่อนถึงวันนัดดังกล่าวในวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๕ ศาลล้มละลายกลางได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดง ที่ ล.๑๐๕๔๖/๒๕๕๔ พิพากษาให้บริษัท เทเลการ์ด คอร์ปอเรชั่น จำกัด ล้มละลาย บริษัท เทเลการ์ด คอร์ปอเรชั่น จำกัด ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ซึ่งศาลฎีกาพิพากษายืน บริษัท เทเลการ์ด คอร์ปอเรชั่น จำกัด อ้างว่าไม่ปรากฏว่าศาลฎีกาได้ส่งคำโต้แย้งของกลุ่มความให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ เป็นกรณีที่ศาลฎีกามีได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการ

ที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ กำหนด จึงยื่นคำร้องขอให้ศาลฎีกาเพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบ ซึ่งศาลฎีกามีคำสั่งว่าการดำเนินการพิจารณาที่ได้ผิดระเบียบและคำพิพากษาศาลฎีกาถึงที่สุดแล้ว ไม่มีเหตุให้เพิกถอนกระบวนการพิจารณา

นายสามศักดิ์ พิทักษ์มงคลกุล และนางณัฐธนิชา พิทักษ์มงคลกุล ได้ยื่นหนังสือร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อขอให้เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๔๕ (๑) กรณีพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ มาตรา ๖๑ มีปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ หรือไม่ ซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินเห็นว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวมิได้บัญญัติให้ศาลใช้ดุลพินิจในการนำหน้าที่ไม่แน่นอนมาพิจารณาเพื่อพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายอันมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อลูกหนี้ประเภทหนึ่งที่ไม่แน่นอนแต่ประการใด จึงไม่มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ ต่อมา นายสามศักดิ์ พิทักษ์มงคลกุล และนางณัฐธนิชา พิทักษ์มงคลกุล ได้ยื่นหนังสือร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขอให้เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) กรณีพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ มาตรา ๖๑ กระทบต่อสิทธิมนุษยชนและมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ หรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเห็นว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวมิใช่หลักเกณฑ์ที่ศาลจะต้องนำมาพิจารณาในชั้นพิจารณาพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายแต่เป็นหลักเกณฑ์ในการนำคดีมาฟ้องเป็นคดีล้มละลายเท่านั้นและเป็นบทบัญญัติซึ่งใช้บังคับเป็นการทั่วไป มิได้เลือกปฏิบัติแก่กรณีใดกรณีหนึ่งเป็นการเฉพาะเจาะจง โดยใช้บังคับกับบุคคลโดยเท่าเทียมกันภายใต้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดและมีได้เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมแต่อย่างใด ไม่กระทบต่อความเสมอภาคของบุคคล จึงมิใช่บทบัญญัติที่มีปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐

ผู้ร้องอ้างว่าพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ มาตรา ๖๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗ เนื่องจากมิได้บัญญัติหลักเกณฑ์

- ๔ -

และเงื่อนไขแยกประเภทหนึ่งที่ไม่แน่นอนกับหนึ่งที่แน่นอนออกจากกัน เป็นการบัญญัติกฎหมายที่ไม่มีขอบเขตชัดเจน เปิดโอกาสให้มีการใช้ดุลพินิจกว้างขวางเกินความจำเป็น อันอาจส่งผลให้เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อกฎหนึ่งประเภทเป็นหนึ่งที่ไม่แน่นอนและศาลยังไม่มีคำพิพากษาให้ถึงที่สุด ต้องตกเป็นบุคคลล้มละลายเช่นเดียวกับลูกหนี้ประเภทเป็นหนึ่งที่แน่นอนและศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด ทั้งที่หนึ่งที่แน่นอนกับหนึ่งที่ไม่แน่นอนมีสาระสำคัญที่แตกต่างกัน การปฏิบัติในสิ่งที่ต่างกันโดยวิธีการที่เหมือนกันจึงเป็นการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลโดยไม่เป็นธรรม ขัดต่อหลักความเสมอภาค และนอกจากนี้ ผู้ร้องยังอ้างว่าคำพิพากษาของศาลล้มละลายกลาง คดีหมายเลขแดง ที่ ล. ๑๐๕๔๖/๒๕๕๔ ที่ไม่ส่งคำโต้แย้งของบริษัท เทเลการ์ด คอร์ปอเรชั่น จำกัด ให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ ก่อนมีคำพิพากษาล้มละลายนั้น เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ เนื่องจากทำให้ผู้ร้องขาดสิทธิ เสรีภาพ และขาดคุณสมบัติที่จะให้บริการ บัตรโทรศัพท์ระหว่างประเทศตามขอบเขตและสิทธิที่มีอยู่เดิมตามที่ได้รับสัญญาจากบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ก่อนวันที่พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ใช้บังคับต่อไปจนกว่าสัญญาดังกล่าวจะสิ้นสุดลงตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๘๐ วรรคหนึ่ง ซึ่งยังคงมีระยะเวลาเหลืออยู่อีก ๘ ปี ๖ เดือน อีกทั้งขาดคุณสมบัติ ได้รับการขยายระยะเวลาให้บริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศต่อไปอีก ๑๕ ปี หลังจากสัญญาการให้บริการเดิมสิ้นสุดลง รวมถึงยังทำให้บริษัท เทเลการ์ด คอร์ปอเรชั่น จำกัด และผู้ร้องได้รับความเดือดร้อน และเสียหายจากการถูกละเมิดสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ วรรคสี่ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ มาตรา ๖๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗ หรือไม่ และคำพิพากษาของศาลล้มละลายกลาง ที่ ล. ๑๐๕๔๖/๒๕๕๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ วรรคสาม และวรรคสี่ หรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๑ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยหรือไม่

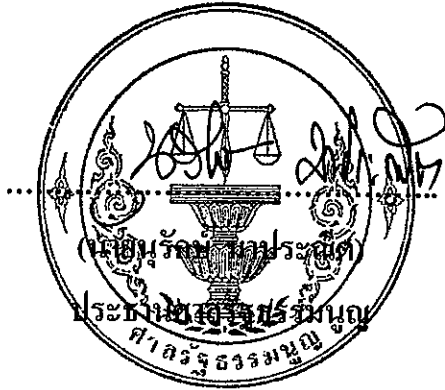
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องอ้างว่าตนถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเนื่องมาจากพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ มาตรา ๖๑ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗ หรือไม่ อันเป็นกรณีการตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ซึ่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้บัญญัติให้สิทธิในการยื่นคำร้องเกี่ยวกับการตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติแห่งกฎหมายไว้เป็นการเฉพาะแล้วโดยการใช้สิทธิทางศาลตามมาตรา ๒๑๒ และการใช้สิทธิทางผู้ตรวจการแผ่นดินตามมาตรา ๒๓๑ (๑) ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวโดยอาศัยช่องทางตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ ได้ ทั้งการขอให้ตรวจสอบว่าคำพิพากษาของศาลล้มละลายกลางขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ วรรคสาม และวรรคสี่ หรือไม่ นั้น ก็เป็นกรณีที่ผู้ร้องอ้างว่าการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีของผู้พิพากษาในศาลล้มละลายกลางดังกล่าวเป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ วรรคสาม และวรรคสี่ โดยไม่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงอื่นใดที่นอกเหนือไปจากการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามหน้าที่และอำนาจของศาลที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘๘ โดยผู้พิพากษาย่อมมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายให้เป็นไปโดยรวดเร็ว เป็นธรรม และปราศจากอคติทั้งปวง แต่เป็นกรณีที่ผู้พิพากษาในศาลล้มละลายกลางพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามหน้าที่และอำนาจของศาลที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ บัญญัติ ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวต่อศาลรัฐธรรมนูญโดยอาศัยช่องทางตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ ได้

- ๖ -

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๓ -

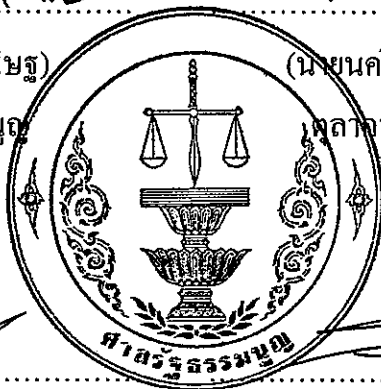
(คำสั่งที่ ๒๐/๒๕๖๐)

(นายจรัญ ภัคดีธนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนรินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลนุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมন্ত্রী)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ